



TOLV LAGER VÄV

"DET BLEV TOLV LAGER VÄV", VAR TITELN PÅ SIRI PETTERSSONS UTSTÄLLNING I HAU, PÅ NORRA GOTLAND, SOM VISADES UNDER SOMMAREN. MÅNGA HAR ASSOCIERAT HENNES FORMSPRÅK MED MUSIK. HON BERÄTTAR ATT HON ALLTID HAR HAFT MUSIKEN NÄRA SIG OCH SJÄLV SPELAT, SÅ JA, HON KAN INSTÄMMA I LIKNELSEN.

T v Från utställningen *Det blev tolv lager väv*.
Nedan Detaljer av dubbelvävar.



I galleriet i Hau på norra Gotland visades under sommaren utställningen *Det blev tolv lager väv* med en serie av Siri Petterssons dubbelvävar. Vävarna var fritt hängande i rummet och kunde ses från båda sidor. Ingen framsida, ingen baksida. Det lyste om dem, sobra i sina färgställningar med ett rytmiskt lugn i linjespelet. Flera i samma rum förstärkte intrycket, tillsammans skärmade de av, slöt om och ledde besökaren vidare runt i utställningen.

Siri Pettersson väver sina dubbelvävar med en stark intuition där linjespel och ytor skapas direkt i vävstolen. Hon beskriver det själv som att den ena vävens trådar går vidare till nästa, både konkret, när garner från en tidigare väv tas tillvara i nästa väv, men även när det gäller formspråket. En mönsterdetalj från en

väv plockas in i nästa. Det blir som en lång berättelse, eller om man så vill ett musikaliskt verk med flera satser. Siris egen favorit är den största väven i utställningen.

– Jag kallar den en ”best off” av de andra vävarna. Jag kan nästan peka ur varifrån jag har plockat mönsterdelarna för att sedan omvandla dem för att placera dem vidare i den här väven, berättar hon.

Den är vävd i två delar som vävdes utan att väven klipptes ner. Tiden tillät inte det. När hon sydde ihop längderna monterades den ena framsidan mot den andra längdens baksida.

TEKNIKEN

Tekniken är en förutsättning för att skapa dessa verk. I dubbelväven får varje parti sin egen färgrytm. Varp blandas med inslag. De

två lagren ligger helt skilda från varandra. En rand i varpen som finns i det ena partiet, kan försvinna till andra sidan då nästa parti vävs. Det finns stora möjligheter att förstärka eller försvaga varpfärger med inslaget. Som en illgrön rand: som i vissa partier glittrar som smaragd och i andra partier ”suddas ut” med ett annat inslag.

Tekniken är en väg till målet, inte ett självändamål. I Siris textila verk trollas den ibland stelbenta rutigheten som kan uppstå i en dubbelväv bort och en organisk mönsterbild i mjuka färgövergångar tonar fram. Det är mycket begåvat.

Vävarna ska ses både på nära håll och på avstånd. De subtila färgkombinationerna i dubbelvävens ytor är som att upptäcka skiftningarna i naturen. På avstånd blir de



CAMPER IMAGE

Siri Pettersson

Uppvuxen på Gotland.
Nyckelviksskolan
HV Skola
Studier på Kawashima
Textile School i Kyoto

Arbetar nu i Andreas
Erikssons studio i Berlin.

Medlem i Studio Supersju.

– Att kunna skapa en sammanhållen väv av tusentals trådar var en otrolig känsla. Och att det finns tekniker för att skapa ordning slutar aldrig att fascinera mig.

självständiga textila verk. Det finns en kommunikation med Siri Petterssons vävar och vävar som skapades inom Bauhaussskolan. Till viss del styrd av tekniken, men även formspråket. Vägen dit är olika, resultatet är besläktat.

Tekniken dubbelväv, där två lager vävs samtidigt, hittade hon när hon skulle göra sitt slutarbete på Handarbetets Vänners Högre Textila utbildning. Då vävde hon ett draperi med ikatfärgat inslag. Just effekten av att det går att skapa två helt olika sidor var den bärande idén i det arbetet. Den ena sidan skulle kommunicera med det ena rummet och den andra sidan av draperiet med det andra rummet. Draperiet såldes till en illustratör i Göteborg. Ett samarbete inleddes och de skickade skisser till varandra. Resultatet hänger i utställningen. Svart-blå kors i stora fält, kraftfull, olik de övriga mer subtila verken med sandfärgade färgställningar och fint tecknade linjespel. Den är vävd i ull.

De övriga vävarna i utställningen är vävda i

tunn ull och lin. I en av de senaste, som ställs ut i en samlingsutställning hos Petter Hellsing i När vid den tidpunkt vi besöker Hau, finns även rami och silke och där har hon även skapat olika tätheter i väven genom att skeda trådarna olika tätt.

Vi närmar oss den stora väven, hennes favorit. Rutigheterna påminner henne om en vanlig kökshandduk, en nattskjorta, det vardagliga. Sedan har den många spännande synvillor när man tittar närmare.

– Jag gillar verkligen det där lurighetsmomentet, att man inte riktigt ser hur trådarna går, man vill liksom gå bakom och kolla. Ibland får jag frågan om det är ihopsydda bitar, då är det roligt att berätta att allt hänger ihop.

FRÅN TANKE TILL FÄRDIGT VERK

– Vävning är ett långsamt hantverk och ibland är det rätt jobbigt att det är så långsamt. Jag skulle (nog) vilja att det gick fortare.

Men jag försöker arbeta rationellt i arbetsprocessen. Inte tänka så mycket, jobba snabbt och intuitivt.

Hon gör sällan en exakt skiss innan hon väver. Gör hon en skiss är det mer som ett inspirationsmaterial. Hon väljer färger och känsla. Ibland görs skissen efter att väven är klar och kan då bli en väg in i nästa komposition. Hon har kommit på en teknik att i papper skapa två lager som liknar dubbelväven. Hon färgar alla garner själv. Ullgarnerna färgas med syrafärger och lingarnerna med reaktivfärger. Några garner är färgade med indigo. När väven är klar och upprullad på tygbommen har det inneburit timmar av arbete.

– Jag älskar överraskningsmomentet när jag klipper ner. Man har jobbat länge med något och så får man äntligen se det, men det är klart det kan vara jobbigt också.

Under vävningens gång fotar hon processen och kan följa vävens utformning. Men aldrig helt.

T v "The best of", en väv skapad av två längder som vänts och sytts samman på mitten.
Nedan En dubbelväv med lin, silke, rami och ull visad i en utställning i När.

Jag gillar verkligen det där lurighetsmomentet, att man inte riktigt ser hur trådarna går.

FORMSPRÅK

– När jag klippte ner en av vävarna och den på håll såg ut som skyskrapor, blev jag besviken. Mitt mål är inte att det ska bli föreställande motiv, jag vill skapa mönster. Men de ska inte vara upprepande. I den här raka och lite stela tekniken försöker jag hitta organiska former. Jag tycker det är intressant med bildväv med mjuka former, men det tar för lång tid, i dubbelväven kan jag arbeta mer rationellt.

LÖSGÖRA LAGREN

Hon är inte klar med dubbelväven som teknik. Väldigt mycket av inspirationen ligger där, i själva tekniken och hur hon kan utveckla och vidareutveckla den där "lurar-grejen".

Hon visar två olika lager som på ett ställe har samma färg i varpen. Just detta, att skapa synvillor och effekter innebär att hon lägger ner mycket tid då varpen planeras.

Det senaste tillskottet i ateljén är en extra varpbom. Med dubbla varpbommar kan hon ha helt olika material i varpen.

Att väva med dubbla lager ger henne möjligheter att än mer lösgöra lagren från varandra.

– När jag fällade en av dubbelvävarna och särade lagren dök ett minne upp från när jag vek loppor i papper som liten. Exakt så skulle man kunna arbeta med en dubbelväv – att dela, klippa upp och vika, skapa veck – lite som origami. Vi får se vart det leder.

@pettersson.siri
 studiosupersju.com

